

מרכוס עיזר אותם!

שוער מרכוס (מימין) מול שוער גינזבורג שני היריבים אפילו לחצו ידיים

משה מרכוס שמח על כך שיבעתיים. לרדת מהמיגרש מבלי לספוג שער נגד החיפאים זה הישג נכבד ביותר.

סיכס מרכוס: "הכנו עצמנו היטב כשהמאמן משה מאירי הפקיד שמירה על הכוכבים החרי פאים, שפיק אליהווייל שמר מצויין על זאהי ארמלי, וחיים גולדברג הגבוה התאים מאוד בשמירה על משה סלקטר".

מאבק על האפודה

על יכולתו האישית העדיף מרכוס לרבר פחות. הוא ידע שלביטחון החזר אליו כהר רגה חשיבות ממדרגה ראשונה בהצלחתו. הוא לא התכחש לעובדה שגילה השבת יכולת טובה, מסוג היכולת שהוציאה לו מוניטין כאשר שיחק במדי מכבי תל-אביב.

כי מרכוס אינו שוכח את מכבי תל-אביב ואת יריבו המושבע שם, בוני גינזבורג. הוא גם לא שכח את המאמן יצחק שניאור.

כשהחל מרכוס לשחק בקבוצה הנוגרת, בגיל 16 וחצי, היה גינזבורג בקבוצת הילדים של האגודה. הפרשהגילים בינו למרכוס הוא שלוש שנים. כשהגיע גינזבורג לקבוצה הנוגרת, לפני שלוש שנים, לא האמין מרכוס שבבוא היום ינשל אותו גינזבורג ממקומו הבטוח בין הקורות. הוא ראה בו שוער טוב שיהווה עבורו אתגר וידרברג אותו להוכיח עוד יותר את יכולתו.

אך גינזבורג, הצעיר השאפתן, רצה את תפקיד השוער הבכיר. כך נוצר מתח בין השניים, שכונה בשנתיים האחרונות כ"מאבק הגדול על אפודת השוער במכבי תל-אביב".

גינזבורג הסכים לעבור בשנה שעברה לשנת השאלה למכבי פתח-תיקווה, מתוך ידיעה שישב לתל-אביב. לכל היה ברור שמי שיצליח יותר מבין השניים יהיה השוער הראשון של מכבי תל-אביב בעונה הנוכחית.

גינזבורג פרח בפתיחת-קוואה. הוא היה שוער שספג, בעונה שעברה, פחות שערים מכל שוער אחר בליגה.

באותה עת איבד מרכוס הרבה מיכולתו, בגלל חוסר-ביטחון. תחלופת השחקנים וחוסר נסיונם של הצעירים פגעו בו לא אחת, כשספג באשמתם של שוערים שלא היו מחוייבי המציאות.

13 מחזורים לפני הסיום הוא מצא את עצמו

בפעם הראשונה

אחרי 27 מישחקים

לא הצליחה מכבי

חיפה להבקיע אך

לא שער אחד!

לעמוד מול כוחהמחץ של זאהי אר מלי, משה סלקטר, רוני רוזנטל וחבריהם ממכבי-חיפה זה לא פשוט. זאת יודעים טובי שוערי הליגה. משה מרכוס מודע לכך לא פחות. בשנה שעברה ספג מרגלי החיפאים חמישה שערים. שניים בחיפה, שלושה בבלומפילד. אז היה שוער מכבי תל-אביב. היום הוא במכבי פתח-תיקווה.

נורה אדומה

מאז המחזור ה-11 בעונה שעברה, כמשך 27 מישחקי ליגה רצופים, ככשו שחקני מכבי חיפה, ככל מישחק, את שער היריב לפחות פעם אחת. השבת הם שבתו. משה מרכוס, שוער מכבי פתח-תיקווה, עצר אותם. קבוצתו וכתה בנצחון החשוב של השבת (0:1). נצחון אשר כלם את תנופת האלופה והמובילה וצימצם את הפער בצמרת.

כשיבעת המישחקים הראשונים של הליגה התנדדה מכבי פתח-תיקווה בין בינוניות אפורה לכישלון מוחלט. מסע הרכש, שהתבטא בעיקר בקניית האחים התאומים עורר וגרי מכנס, לא הניב פירות כמקווה, וההפסד לפני שבועיים נגד מכבי תל-אביב, 2:1, הרליק נורה אדומה בקבוצה. והנה, רווקא מול האלופה, מכבי חיפה, הצליחו חניכיו של משה מאירי להתעלות ולנצח.

שוער מרכוס (משמאל) בולם את חלוי-חיפה סלקטר התפקיד כמייטובה של כל קבוצה

על הספסל, כשהשוער מס' 3 של תל-אביב, תמיר גילת, מחליף אותו.

רפואה ספורטיבית

מרכוס לא יכול לשכוח את עונת אשתקד. הוא מאשים את המאמן, יצחק שניאור, באיבוד ביטחונו ובהרחתו מהרכב הקבוצה. אבל מרכוס מכחיש כי קיימת טינה בינו לבין גינזבורג. במישחק האחרון בין מכבי תל-אביב ומכבי פתח-תיקווה לחץ את ידו של יריבו הגדול. אם כי צמד השוערים שספג מרכוס במישחק הזה לא הוסיפו לו למצב-הרוח, למרות ששניהם היו בלתי-ניתנים לעצירה.

מרכוס איבד את מקומו לבוני גינזבורג לא רק במכבי תל-אביב אלא גם בנבחרת הלאומית. לפני

שנתיים היה מרכוס השוער מס' 3 בנבחרת, אחרי אריה חביב ויוסי מיורחי. כשזו שיחקה במקומות הגביע העולמי.

הירידה ביכולת הביאה אותו לבקש מהמאמן יוסף מרימוביץ לשחררו.

מרכוס בן ה-23 חי מכדורגל ועוזר להוריו בסוכנות הנסיעות הפרטית שלהם. בשנה הבאה היה רוצה להתחיל ללמוד רפואה ספורטיבית. הוריו מעודדים אותו מהבית וגם ההכרה, רותי, אינה עוקבת אחר ביצועיו מהיציע. מרכוס לא מרשה לה לבוא למיגרשים, בגלל התופעות, שלדעתו אינן מאפשרות לאשה לבוא בצורה מכובדת לכדורגל.

אחיו בן ה-10 החל לאחרונה לשחק בשורות ילדי מכבי תל-אביב, אבל כחלוץ. אולי מפני שתפקיד השוער הוא כפוי טובה. ומי כמו משה מרכוס יודע זאת.

צדוק, שכבר שהה שנתיים לפני האולימפיאדה בארצות-הברית (בנוסטון, ללימודים ואי-מונים), הכיר שם ישראלית, שאותה נשא לאשה אחרי המישחקים האולימפיים.

לאחרונה התגורר הווג בקבוצת דגניה, אחרי שהקבוצה אימצה את צדוק. אך אשתו לא התאקלמה והם החליטו לצאת לארצות-הברית. ורווקא ללוס-אנג'לס. אולי בהשראת לוס-אנג'לס יתכונן צדוק היטב ויגיע להישגים באולימפיאדת סיאול.

כנראה, כמה ספורטאים מן המישלחת הישראלית, שהעובדה שלא הצליחו בארצות-הברית, עדיין איננה אומרת שארצות-הברית זה מקום לא נחמד.

לכן זה לא הפליא כאשר מארק הנדלסמן, הרץ למרחקים בינוניים, חזר לארצות-הברית. הוא צריך לסיים שם את לימודיו. גם כשהשחיין יורם כוכבי יצא לארצות-הברית, היתה המטרה לימודים (ואימונים). עכשיו מצטרף אליהם גם יהודה צדוק, הרץ הירושלמי ל-3000 מטר.

אתלטיקה

הרצים למרחק

אפשר להיות באמריקה גם בלי אולימפיאדה

הכישלון באולימפיאדה בלוס-אנג'לס שיכנע,

מי שכן התאקלם ממישפחת מאגי ללא כל בעיות הוא רווקא הבן, ג'רמי.

כאשר הוא בא עם אביו למישחק הפועל תל-אביב בגביע אירופה למחוקות-הגביע נגד הקסברגן ההולנדית, הוא מצא לו חברה, את בתו של שחקן הציר של הפועל תל-אביב לאוון מרסר. ג'רמי מאגי, שכנראה איננו מודע ליריבות הגדולה בין מכבי תל-אביב והפועל תל-אביב, נשק, בהתלהבות, לבתו של מרסר, לקול תשואות הסוככים אותם.